

EVANGHELIZARE

prin

FOC

REINHARD
BONNKE

EVANGHELIZARE
prin

FOC

Editura Casa Cărții, Oradea

2006

Evangelism by Fire
Copyright © E-R Production GmbH 2002
ISBN 3-955057-19-9

Originally published by CfaN 1990, ISBN 0-8499-3254-8
Literary production by Rev. George Canty
Photographs by Peter van den Berg & Rob Birbeck

3 445 000 copii tipărite în 47 de limbi

Evanghelizare prin Foc, de Reinhard Bonnke
© Copyright 2006

Editura Casa Cărții

O.P. 1, C.P. 270, 410610 Oradea, România
Tel./Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0722-669566
Email: info@ecasacartii.ro
www.ecasacartii.ro

Toate drepturile rezervate.

Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă, sau cu niciun mijloc electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere, înregistrare sau introducere într-un sistem de păstrare a informațiilor, fără permisiunea scrisă a autorului și a editorului.

Toate citatele biblice au fost reproduse din versiunea Cornilescu a Bibliei.

Pentru mai multe informații și detalii despre alte publicații, contactați: E-R Productions GmbH, Postfach 60 05 95, 60335 Frankfurt am Main, Germania
www.e-r-productions.com

Descierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BONNKE, REINHARD

Evanghelizare prin foc / Reinhard Bonnke. - Oradea : Casa Cărții, 2006

ISBN (10) 973-8998-05-0 ; ISBN (13) 978-973-8998-05-6

28

Traducere: Cornel Țicărat
Editare: Fidelia Stroe
Tehnoredactare: Vasile Gabrian

DEDICAȚIE

Dedic această carte
tuturor colegilor mei, pescari de oameni
din Societatea de Misiune „Christ for all Nations”
(„Cristos pentru toate națiunile”),
care m-au ajutat să arunc năvodul Evangheliei
peste Africa și peste întreaga lume.

CUPRINS

Introducere	ix
-------------	----

Partea întâi: Nevoia

1. Când incendierea nu este o crimă!	3
2. Antiunsul	21
3. O lucrare nemuritoare pentru muritori	33
4. Lumea suspină după Evanghelie!	51

Partea a doua: Evanghelia incendiară

5. Noii Elisei ai lui Dumnezeu	67
6. Mesajul unic	83
7. Isus—înveșmântat sau dezbrăcat?	95
8. Când minunile încetează	109

Partea a treia: Motivația personală

9. Lecția de înot din Ezechiel	131
10. Puterea pasiunii	143
11. Neprofesionistul uns	157
12. Armele războiului nostru	173

Partea a patra: Succesul

13. Neputincios sau important?	191
14. Șapte pași spre succes	195
15. Inițiativa pozitivă	211
16. Nicio târguială cu diavolul	223

Partea a cincea: În practică

17. Capcana	241
18. Istorie printr-o frânghie	255
19. Integritatea: ținta Satanei	265
20. Mijlocirea—detonatorul	279

TREZIRE, NU COINCIDENȚĂ

În urmă cu 20 de ani, tânăr misionar în Africa fiind, ajungeam uneori să predic la cinci oameni. Venise timpul să văd impactul Evangheliei glorioase despre care se vorbea în tradiția „consacrată” a misiunilor printre străini. *Doar la cinci oameni?* Neatinși de misiunea noastră rămâneau 450 de milioane de suflete din Africa, cele mai multe dintre ele fiind în necunoștință de mântuirea prin Isus Cristos. Sigur, toți aceștia ar fi putut fi evanghelizați în modul în care o făceam noi, dar numai dacă noi am fi trăit cinci mii de ani!

Cu toate acestea, numărul mic de ascultători nu ne-a descurajat. Trezirea putea veni oricând, și astfel multe dintre probleme ar fi fost rezolvate. Dumnezeu putea oricând să se ridice la luptă. Speranța aceasta ne-a dat răbdare și ne-a ținut cu ochii ațintiți spre cer. Nu aveam noi în față exemplul marilor noștri părinți spirituali care se înconjuraseră cu această credință mai presus de orice îndoială?

O EVANGHELIE NEPREDICATĂ ESTE NEFOLOSITOARE

În ultimul timp am început să fiu preocupat de această idee. Bruscu mi-a apărut clar că *Evanghelia nu poate fi Vestea Bună pentru oamenii care nu o aud*—că o *Evanghelie nepredicată nu este deloc o Evanghelie*. O altă mică rază de

lumină a pătruns în inima mea: în Noul Testament nu citim nicăieri că Dumnezeu ar fi făcut El însuși lucrarea de vestire a Evangheliei; găsim în schimb că „ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei...” (Marcu 16:20, sublinierea îmi aparține). Dumnezeu lucra, când ei lucrau. Smith Wigglesworth spunea: „Faptele Apostolilor a fost scrisă pentru că apostolii au lucrat!”

„Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii” (1 Corinteni 1:21).

Deci, El ne aștepta, și—nu puteam fugi de aceasta—El mă aștepta și pe mine.

Am inițiat un curs biblic prin corespondență, la care s-au înscris 50 de mii de oameni. Atât de mulți! Lucrarea aceasta mi-a revelat, asemenea periscopului unui submarin, realitatea că eram scufundat într-un ocean de omenire flămândă după mântuire; în plus, am primit o viziune. Noapte de noapte vedeam întregul continent african spălat în sângele lui Isus, țară după țară.

Dacă am așteptat trezirea? Noi am așteptat-o! Așteptarea s-a întins, în întregime și cu răbdare, de-a lungul a o sută de ani lungi de rugăciuni stăruitoare. Va răspunde Dumnezeu acum?

Totuși am fost confruntat cu încă un fapt: n-a existat niciodată trezire fără evanghelist agresiv. Deci, sub un impuls neașteptat, care s-a dovedit a fi de la Dumnezeu, împreună cu o biserică de 40 de membri am închiriat un stadion de zece mii de locuri, în vederea unei campanii de evanghelizare. Zece mii de oameni au venit! Primul seceriș! Pentru prima dată vedeam mii de oameni venind să răspundă chemării mântuirii. Dumnezeu mi-a deschis

Partea întâi

Nevoia

Capitolul 1

Când incendierea nu este o crimă!

Dumnezeu aranjează lemnele pentru foc. Crengile vechi, uscate, pot arde pentru Dumnezeu, întocmai cum a ars rugul lui Moise! Aleluia!

Eu nu mă rog: „Domnul meu, lasă-mă să ard, să mă mistui pentru Tine!” Nu vreau să ajung un morman de cenușă. Trăsătura

uimitoare a rugului este că nu se mistuia. Prea mulți dintre cei ce-L slujesc pe Domnul se mistuie. Cauza acestei stări de lucruri se află într-un alt fel de foc. Ceea ce spun eu este: „Domnul meu, lasă-mă să ard neîncetat pentru Tine!” Flacăra de altar nu trebuie să se stingă niciodată.

Fără foc, nu există Evanghelie. Noul Testament începe cu foc. Primul lucru spus despre Cristos de către primul Său martor se referea la foc. Ioan Botezătorul, el însuși „o lumină arzătoare și strălucitoare”, declara:

„Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. Acela Își are lopata în mână, Își va curați cu desăvârșire aria, și Își

*Ioan Botezătorul
stătea în apele reci
ale Iordanului și
boteza, dar Isus
Botezătorul stă
într-un râu de foc
care curge.*

va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge” (Matei 3:11–12).

Ioan Botezătorul L-a prezentat pe Isus Botezătorul, Botezătorul atât de diferit! Ioan folosea apa, un element fizic, dar Cristos urma să folosească un element spiritual, focul sfânt. Apa și focul—ce contrast! Nu că Ioan ar fi avut o religie—„apă de ploaie” (și este plin în jurul nostru de astfel de religii, combinate de multe ori cu gheață!). Ioan Botezătorul stătea în apele reci ale Iordanului și boteza, dar Isus Botezătorul stă într-un râu de foc care curge.

Lucrarea remarcabilă a lui Ioan a fost de a boteza. El a anunțat de asemenea ca lucrare remarcabilă a lui Isus tot botezul. Botezul este marea lucrare prezentă a Domnului. Isus—Botezătorul în Duhul Sfânt! Aceasta este experiența majoră care ți-o dă Cristos, după ce ai devenit un creștin născut din nou.

INCENDIATORII

Evanghelia este un aprinzător de foc. Duhul Sfânt nu-ți este dat doar pentru a te ajuta să predici frumos. El trebuie să aprindă un foc în inimile oamenilor. Dacă Cristos nu te aprinde, nu poți aduce niciun foc pe pământ. „Căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic”, a spus Domnul (Ioan 15:5). Isus le-a spus ucenicilor să nu facă nimic până nu vor fi primit „putere de sus” (Luca 24:49). Când acea putere a venit, Duhul Sfânt S-a revelat sub forma unor limbi de foc care s-au așezat peste fiecare dintre ei.

Focul este emblema Evangheliei, semnul Fiului Omului. Isus este singurul care botează cu foc.

Anterior Isus îi trimisese pe ucenici doi câte doi (Luca 10:1). Aceasta îmi amintește de Samson care a legat vulpile două câte două, de cozi, le-a pus între cozi

câte o torță, după care le-a dat drumul în holdele și-n grădinile de măslini ale filistenilor (Judecători 15). Și ucenicii au fost trimiși doi câte doi, purtători ai torței divine, incendiatori pentru Dumnezeu, pârjolind teritoriul diavolului cu focul Evangheliei. Fiecare din ei era un nou Ilie, aducând foc din cer.

*Astfel de lucruri
care îngheață
credința nu au
nimic de-a face cu
Cristosul
Rusaliilor. Orice
atinge El ia foc.*

Până nu vine focul, evanghelizarea și celelalte activități ale bisericii sunt doar rutină și experiențe care îi lasă indiferenți pe cei ce participă la ele. Predicile, prelegerile susținute de la amvon, oricât de elaborate, fără focul lui Dumnezeu nu sunt decât lucrări seci, gheață care nu ajunge să fie topită de nicio scânteie divină. Niciunul din cei cărora le sunt adresate nu merge acasă aprins. În contrast cu această situație, cei doi care Îl ascultau pe Isus în drum spre Emaus, au mers acasă cu inimile aprinse. Sunt sigur că Isus nu a discutat politică cu ei, și nici nu le-a oferit sugestii sau sfaturi. Așa ceva nu le-ar fi făcut inimile să ardă. Isus a venit „să arunce un foc pe pământ” (Luca 12:49). Misiunea lui Isus nu este ceva asemănător unei ieșiri la iarbă verde la un sfârșit de săptămână. Satana este ferm hotărât să încerce cu orice chip să o împiedice. El este un distrugător. Domnul Și-a trimis slujitorii, prevenindu-i în același timp că vor avea de întâmpinat pericole. „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă” (Matei 10:28). Ce este o simplă durere fizică în comparație cu o viață aprinsă de bucuria și însuflețirea lui Isus? Ce este pericolul pentru trup comparat cu coroana vieții sau cu minunata lucrare pe care El ne-a dat să o facem? „Vindecăți pe bolnavi, înviați pe morți, curățiți pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați” (Matei 10:8).